

Thần Đạo Đan Tôn - Chương 1

Vũ Quốc, Lăng Gia ở Thương Vân Trấn, trăng treo giữa trời.

Lăng Hàn bỏ ra ròng rã mười giây, mới rút cục khẳng định, hắn xác thực chuyển thế sống lại.

Đối với một cường giả Thiên Nhân Cảnh mà nói, cần mất mười giây mới có thể khẳng định một chuyện, đây tuyệt đối khó mà tin nổi, nhưng cũng đồng dạng chứng minh, sự tình phát sinh ở trên người hắn, là khó mà tin nổi cỡ nào.

Đời trước, hắn đứng trên đỉnh cao của võ đạo, ở đan đạo cũng có thành tựu cổ kim chưa thấy, khai sáng Tam Hỏa Dẫn thuật, gọi ra một hồi cách mạng ở Luyện Đan giới, được người tôn là Đan Đế.

Nhưng hắn vẫn chưa thỏa mãn, còn muốn tiến thêm một bước, đạt đến Phá Hư Cảnh, Phá Toái Hư Không, hóa Phàm thành Thần trong truyền thuyết. Vì thế, hắn thăm dò vô số di tích, cuối cùng tiến vào Hắc Huyết Cốc, trải qua tầng tầng nguy hiểm, sau đó tìm tới một Cổ Tháp thần bí.

Không có để hắn thất vọng, trên Cổ Tháp có văn tự màu vàng, chính là một bộ công pháp vô thượng, tên là Bất Diệt Thiên Kinh, luyện đến cảnh giới tối cao, thân thể bất hư bất hủ, cùng thiên địa đồng thọ!

Nhưng cho dù lấy tu vi Thiên Nhân Cảnh của Lăng Hàn, vẫn cảm thấy Bất Diệt Thiên Kinh kia khó hiểu mịt mờ, thật giống như xem một quyển thiên

Cover page

Thần Đạo Đan Tôn - Chương 1

thư, hoàn toàn không có manh mối.

Hắn mạnh mẽ ghi nhớ bản công pháp kia, đang muốn nghiên cứu Cổ Tháp một chút, thì Cổ Tháp lại chấn động, bắn ra một đạo thần quang vô lượng, trong nháy mắt liền đánh nát cơ thể của hắn. Nhưng quái lạ chính là, linh hồn của hắn lại không tiêu tan, rơi vào một loại trạng thái tỉnh tỉnh mê mê, kéo dài hơn vạn năm.

Ở chỗ này vạn năm, linh hồn của hắn vẫn suy diễn Bất Diệt Thiên Kinh, ngoại trừ chuyện đó, thì hắn không làm được chuyện gì, mười ngàn năm sau, hắn rốt cục lĩnh ngộ tầng thứ nhất của công pháp.

Một cường giả Thiên Nhân Cảnh, bỏ ra 10000 năm, mới lĩnh ngộ được tầng thứ nhất của một môn công pháp, khái niệm này nghĩa là gì?

Phải biết cường giả Thiên Nhân Cảnh, tuổi thọ cũng không tới ngàn năm, bình thường mà nói, thế gian căn bản không ai có thể tu thành Bất Diệt Thiên Kinh, bởi vì còn chưa có bắt đầu đã chết già.

Nhưng Lăng Hàn lại lấy loại phương thức quái lạ này, nắm giữ tầng thứ nhất của Bất Diệt Thiên Kinh, sau đó, hắn lại đột nhiên trùng sinh, chuyển thế sống lại ở trên người một thiếu niên mười sáu tuổi, đồng dạng tên là Lăng Hàn.

Khó mà tin nổi!

- Mặc kệ xảy ra chuyện gì, nói chung ta đã sống lại!

Second page

Thần Đạo Đan Tôn - Chương 1

- Tuy bộ thân thể này mới chỉ là Luyện Thể tầng hai, phế vật đến không thể lại phế vật, nhưng ta đã từng là cường giả Thiên Nhân Cảnh, đứng ở đỉnh phong của võ đạo, lại là đan đạo đại sư, tư chất kém thì dùng đan dược tu bổ, không tin không thể trở lại đỉnh cao.

- Hơn nữa, ta rốt cục có thể tu luyện Bát Diệt Thiên Kinh, đây là một công pháp vô thượng, thậm chí... Khả năng không phải ở Phàm Giới, mà đến từ Thần giới trong truyền thuyết, bằng không làm sao có khả năng cần mười ngàn năm mới có thể hiểu được tầng thứ nhất?

- Đời này, ta nhất định có thể vượt qua tiền nhân, thành tựu Thần vị!

- Còn có, thân thể này đến tận cùng là xảy ra chuyện gì, mười sáu tuổi mới tu luyện tới Luyện Thể tầng hai, lẽ nào là bởi vì võ đạo bây giờ quá mức héo tàn?

Oanh, vô số ký ức tràn vào trong đầu, đây là ký ức thuộc về một Lăng Hàn khác, mà trong quá trình này, hai người hoàn toàn khác nhau đã dung hợp làm một.

- Ta đã rõ ràng.

Lăng Hàn gật đầu, sờ dĩ hiện tại hắn mới là Luyện Thể tầng hai, nguyên nhân ở chỗ linh căn của hắn quá kém.

Muốn tu luyện thành Võ Giả, có một điều kiện tiên quyết, chính là nhất định phải nắm giữ linh căn. Có linh căn, mới có thể hấp thu linh khí trong trời đất, rèn luyện bản thân, hóa thành nguyên lực của bản thân.

Thần Đạo Đan Tôn - Chương 1

Có linh căn hấp thu linh khí nhanh, có linh căn thì chậm, bởi vậy linh căn chia làm bốn đẳng cấp Thiên Địa Huyền Hoàng, mỗi đẳng cấp lại chia làm ba phẩm giai thượng trung hạ, lấy Thiên Cấp thượng phẩm tốt nhất, Hoàng Cấp hạ phẩm kém nhất.

Phán đoán linh căn ưu khuyết, then chốt ở trình độ tinh khiết, càng tinh khiết càng tốt, mà linh căn của Lăng Hàn, lại là Ngũ hành đủ cả, thuộc loại hỗn độn nhất, ở thế giới võ đạo, đây là loại linh căn kém nhất, tính vào Hoàng Cấp hạ phẩm cũng chỉ có thể nói miễn cưỡng, bởi vậy năm nay hắn đã mười sáu tuổi, nhưng chỉ tu luyện đến Luyện Thể tầng hai, mà bạn cùng lứa tuổi, kém nhất cũng đạt đến Luyện Thể tầng bốn, tầng năm.

Đời trước, Lăng Hàn là Thiên linh căn, hơn nữa còn là Cửu Dương Hỏa Linh Căn Thiên Cấp thượng phẩm, lại thêm thiên phú đan đạo không ai bằng, lấy đan phụ vũ, vẹn vẹn chỉ dùng hai trăm năm, liền đạt đến Thiên Nhân Cảnh, đây là kỷ lục cổ kim chưa có.

- Ngũ Hành Tạp Linh Căn, đây là linh căn thấp nhất a, chẳng trách, tuy tiền thân cực kỳ nỗ lực, nhưng chỉ có thể tới Luyện Thể tầng hai.

- Với ta mà nói, tuy Ngũ Hành Tạp Linh Căn có chút vướng tay chân, nhưng dựa vào đan dược, nhiều nhất bốn trăm năm, ta lại tới đỉnh cao!

- Ồ!

Trong lòng Lăng Hàn kinh ngạc thốt lên, trên mặt lộ ra vẻ khiếp sợ khó có thể tin tưởng, hắn sửng sốt một hồi lâu, mới lấy hồn lực mạnh mẽ quan sát

Thần Đạo Đan Tôn - Chương 1

linh căn ở đan điền, về mặt kinh ngạc nhất thời biến thành mừng như điên.

- Cái này không phải Ngũ Hành Tọa Linh Căn, Ngũ hành hoàn toàn cân đối, hình thành một đóa Đạo Liên! Đây là Ngũ Hành Hồn Độn Liên, cực phẩm trong cực phẩm, so với Cửu Dương Hỏa Linh Căn còn quý hiếm, có thể coi là Linh Căn Thần Cấp!

- Tiền thân tu luyện chậm, là bởi vì Linh Căn Thần Cấp, đều cần công pháp đặc biệt mới có thể phát huy ra uy năng chân chính.

- Mà ta... lại nắm giữ Ngũ Hành Thiên Cực Công, xứng đôi với Ngũ Hành Hồn Độn Liên!

- Một trăm năm! Không, chỉ cần năm mươi năm, ta liền có thể đạt đến Thiên Nhân Cảnh lần nữa!

Dù lấy tu vi Thiên Nhân Cảnh kiếp trước, Lăng Hàn cũng không nhận được lộ vẻ vui mừng, linh căn khi sinh ra đã định, hậu thiên không cách nào thay đổi. Kiếp trước hắn vì Phá Hư thành Thần, thăm viếng qua vô số di tích, được lượng lớn công pháp bí thuật, Ngũ Hành Thiên Cực Công chính là một loại trong đó.

Đời trước, hắn đứng ở đỉnh cao võ đạo, đời này, hắn lại lập huy hoàng, viết ra thần thoại bất hủ.

- Tiền thân là chết như thế nào?

Lăng Hàn lật tìm ký ức, rất nhanh hắn liền lộ ra vẻ giận dữ.

Thần Đạo Đan Tôn - Chương 1

Tiền thân là con trai độc nhất của Lăng gia gia chủ Lăng Đông Hành, mẫu thân, ông nội bà nội đã mất sớm. Mà Lăng gia là thế gia võ đạo, mỗi một tộc nhân đều luyện võ, cũng lấy võ vi tôn, tại sao Lăng Đông Hành có thể ngồi lên vị trí gia chủ? Là vì thực lực của hắn mạnh nhất, dùng năm năm đánh ra được.

Nhưng Lăng Hàn, bởi vì vấn đề linh căn, từ nhỏ bị coi là phế vật, ăn hết khinh thường.

Vì cho con trai một tương lai tươi sáng, Lăng Đông Hành và Hồ Dương Học Viện có thỏa thuận, Hồ Dương Học Viện sẽ chiêu thu Lăng Hàn trở thành đệ tử, toàn lực bồi dưỡng, mà coi như trao đổi, Lăng Đông Hành sẽ tiến vào Tử Quang Địa cốc, thay Hồ Dương Học Viện tìm kiếm một đồ vật thất lạc đã lâu.

Hồ Dương Học Viện do Vũ Quốc Hoàng Triều xây dựng, tài nguyên vô số, nếu toàn lực bồi dưỡng, dù là phế vật, cũng có thể tăng lên tới Tụ Nguyên Cảnh.

Người của Hồ Dương Học Viện cũng không phải ngớ ngẩn, nếu dễ lấy được vật kia, sao chịu cho điều kiện hậu đãi như vậy?

Tử Quang Địa cốc, nguy hiểm tầng tầng, đi nhầm một bước cũng có thể chết, nhưng vì con trai, Lăng Đông Hành ở bảy ngày trước liền xuất phát.

Ngày hôm qua, người của Hồ Dương Học Viện đến, cũng thông báo Lăng Gia, hôm nay sẽ dựa theo ước định tới đón người. Nhưng lúc này, Lăng Gia Đại chấp sự Lăng Trọng Khoan lại chạy tới thương lượng với tiền thân, muốn hắn

Thần Đạo Đan Tôn - Chương 1

nhường lại tiêu chuẩn quý giá kia, cho cháu trai của hắc Lăng Mộ Vân.

Lý do, Lăng Mộ Vân là thiên tài, tiền đồ vô hạn, cơ hội như vậy không thể cho một phế vật đi lãng phí.

Tiền thân đương nhiên sẽ không đáp ứng, đây là cơ hội mà phụ thân hắc dùng mạng đổi lấy! Nhưng Lăng Trọng Khoan nói thương lượng, kỳ thực chỉ là thông báo cho tiền thân mà thôi, căn bản không để ý kiến của hắc ở trong lòng.

Tiền thân không nhận được ra tay, nhưng Lăng Trọng Khoan là cường giả Tụ Nguyên Cảnh, một ngón tay liền có thể trấn áp hắc, hắc há là đối thủ?

Chỉ một quyền, tiền thân liền bị trọng thương, sau đó bị nhốt vào trong phòng của mình, hiển nhiên không muốn hắc quấy rối ở trước mặt người của Hồ Dương Học Viện, đợi lúc Lăng Đông Hành trở lại, thì ván đã đóng thuyền.

Mà tiền thân trọng thương, thì bị tức chết rồi.

Lăng Hàn hừ một tiếng, thực sự là khinh người quá đáng, cha của mình liều mạng đổi lấy tiêu chuẩn này, lại bị ông cháu của Lăng Trọng Khoan cướp đi?

Đôi câu vật vô liêm sỉ tới cực điểm!

Không thể nhẫn nhịn!

Hắc bò dậy khỏi giường, nhất thời cảm thấy toàn thân đau nhức, hắc là sống lại, nhưng vết thương trên người sẽ không vô duyên vô cớ chuyển biến tốt.

Thần Đạo Đan Tôn - Chương 1

- Hả? Linh căn còn bị thương tích!

Lăng Hàn hơi nhướn mày, một đòn này của Lăng Trọng Khoan, đã tạo thành thương tổn cho linh căn của hắn, mà linh căn bị thương, đây là một chuyện cực kỳ phiền phức, trị liệu phổ thông là vô hiệu.

- Theo ta biết, có bảy loại đan dược có thể chữa trị linh căn, có điều bốn loại trong đó quá đắt, dù bán sạch Lăng Gia cũng không đổi được, hơn nữa, linh căn của ta chỉ bị thương nhẹ, không cần đan dược cao cấp như thế.

- Còn lại ba loại, có hai loại muốn luyện chế thành đan, bằng vào tu vi Luyện Thể tầng hai của ta hiện tại, quá miễn cưỡng. Vậy chỉ còn một lựa chọn, là Nguyên Tâm linh dịch, chỉ cần điều phối dược liệu theo tỉ lệ, nấu thành linh dịch liền được.

- Trước tiên chữa khỏi tổn thương, lại đi ngăn cản ông cháu Lăng Trọng Khoan, tuy ta không thêm cái tiêu chuẩn kia, nhưng tuyệt không thể để cho cơ hội mà phụ thân dùng mạng đổi lấy, tiện nghi hai ông cháu không biết xấu hổ kia!

Hắn khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu vận chuyển Bất Diệt Thiên Kinh.

Đây là lần thứ nhất hắn vận chuyển công pháp có khả năng là Thần cấp này, nhưng bởi vì đã suy diễn hơn vạn năm, nên hiện tại điều khiển rất thông dong. Ong ong ong,... trong cơ thể hắn phát ra sinh cơ mạnh mẽ, nguyên lực tiêu hao lượng lớn, nhưng thương thế lại khôi phục cấp tốc.

Thần Đạo Đan Tôn - Chương 1

Vền vẹn mấy phút, thương thể của hắn đã lành hết.

- Không hổ là Bất Diệt Thiên Kinh, ta vừa bắt đầu tu luyện liền kỳ hiệu như thế. Chỉ là cái này hoàn toàn khác những công pháp khác, công pháp bình thường là lợi dụng linh căn chuyển hóa thiên địa linh khí thành nguyên lực, mà Bất Diệt Thiên Kinh thì ngược lại, lấy nguyên lực rèn luyện thân thể, cũng có thể trị liệu thương thể.

- Luyện đến cảnh giới tối cao, Bất Tử Bất Diệt cũng không phải là không thể.

- Cho nên mới có thể xưng là Thiên Kinh!

- Đáng tiếc hiện tại cấp độ không đủ, bằng không ta có thể lấy Bất Diệt Thiên Kinh chữa trị linh căn.

Lăng Hàn mở hai mắt ra, nhìn sắc trời dần rõ ràng ngoài cửa sổ, lẩm bẩm nói:

- Hiện tại, nên đi gặp lão già không biết xấu hổ Lăng Trọng Khoan kia một lần, cho hắn một niềm vui bất ngờ.

Hắn mang giày, đi tới cửa, mở ra.

Ngoài cửa lập tức xuất hiện một bóng người cao to, ngăn đường đi của hắn, người này gọi Trương Viễn, là chó săn của Lăng Trọng Khoan.

- Hàn thiếu gia, Đại chấp sự dặn dò, ngày hôm nay người chờ ở trong phòng!

Trương Viễn cười hắc hắc nói, mặc dù người đối diện là con trai của Gia chủ,

Thần Đạo Đan Tôn - Chương 1

nhưng lại phé vật, ở trong mắt hắn chính là một chuyện cười.

Ánh mắt của Lăng Hàn phát lạnh, nói:

- Người dám cản ta?

Cản chính là người, Đại chấp sự nói rồi, ngày hôm nay ngàn vạn lần không thể để cho Lăng Hàn đi quấy rối, lúc cần thiết dù đánh một trận cũng được! Trương Nguyên ngoài cười nhưng trong không cười nói:

- Đây là mệnh lệnh của Đại chấp sự, kính xin Hàn thiếu gia không nên làm khó dễ ta.

Con chó già Lăng Trọng Khoan này cũng thật cẩn thận, đánh hắn trọng thương vẫn không yên lòng, còn phái người giữ cửa, mà chuyện này cũng có thể nhìn ra, để cháu trai tiến vào Hồ Dương Học Viện, đối với Lăng Trọng Khoan mà nói nặng đến đâu, bất quá thời điểm cái hi vọng này phá diệt, Lăng Trọng Khoan thất vọng, cảm tức cũng có thể tưởng tượng được.

- Cút ngay!

Lăng Hàn lạnh lùng nói.

- Hàn thiếu gia, đây chính là Đại...

Đùng!

Lăng Hàn giơ tay quất tới, lạnh lùng nói:

Thần Đạo Đan Tôn - Chương 1

- Người là thứ gì, bảo người cút người còn không cút?

Cái gì, mình lại bị một phế vật tát tai? Trương Viễn không thể tin tưởng sờ mặt của mình, phế vật kia lại dám ra tay với hắn, hơn nữa còn đánh trúng, đây là chuyện cười gì a?

Hắn giận tím mặt, nghĩ đến trước đó, Lăng Trọng Khoan nói lúc cần thiết có thể động thủ, không khởi sinh ác tâm, điềm nhiên nói:

- Hàn thiếu gia, đây là người buộc ta...

Đùng!

Lăng Hàn phát tay lần thứ hai, lại vũng vàng đánh hắn một cái tát.